

Fővárosi Törvényszék
31.P.23.654/2017/27.

által
képviselt **Magyar Helsinki Bizottság** (1054 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 36-38. I. em. 12.)
felperesnek – **Ügyvédi Iroda,** ügyvéd (1054 Budapest,
által képviselt **Miniszterelnöki Kabinetiroda** (1055 Budapest, Kossuth
Lajos tér 1-3.) **alperes** ellen **személyiségi jog megsértésének megállapítása** iránt indított perében

Í T É L E T

A bíróság megállapítja, hogy alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a „Nemzeti konzultáció a Soros-tervről” című kérdőív 5. kérdés tételmondata alatt - az ahhoz kapcsolódó kérdés előtt - közölt magyarázatban a valóságot hamis színben feltüntetve állította felperesről, hogy „...védik a törvénytelenégeket elkövető bevándorlókat .... a határzár tiltott átlépése kapcsán azzal érvelt, hogy aggályosnak tekinthető a jogellenes belépéssel kapcsolatos súlyos jogkövetkezmények alkalmazása.”

A bíróság eltiltja alperest a további jogsértéstől.

Kötelezi alperest 5 napon belül írásbeli nyilatkozatban fejezze ki a jogsértés miatti sajnálkozását, és e nyilatkozatát - az ítélet rendelkező részének jogsértést megállapító fenti rendelkezésével együtt, a felek nevének megjelölése mellett - hozza nyilvánosságra az MTI Országos Sajtószolgálat útján.

Kötelezi alperest fizessen meg felperesnek 15 nap alatt 2.000.000.- (kétmillió) forintot, továbbá 127.000.- (százhuszonhét-ezer) forint perköltséget.

A le nem rótt 480.000.- (négy száznyolcvanezer) forint eljárási illetéket az állam viseli.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

Az ítélet ellen a kézbesítést követő 15 nap alatt fellebbezést lehet benyújtani írásban 3 példányban a Fővárosi Törvényszéknél, a Fővárosi Ítéltáblához, mint másodfokú bírósághoz címzetten; elektronikus kapcsolattartás esetén a fellebbezés csak elektronikus úton nyújtható be.

Fellebbezés esetén a Fővárosi Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselő kötelező, a jogi képviselő nélkül eljáró fél perbeli cselekménye hatálytalan.

Felek a fellebbezési határidő lejártá előtt kérhetik, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha a fellebbezés csak a kamat fizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték, vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul; a felek kérelmére a fellebbezést tárgyaláson bírálja el.

A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy az új bizonyíték az első fokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálás esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna.

A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására, vagy az első fokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozására akkor is sor kerülhet, ha az első fokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul; a 141§ (6) bekezdésében foglaltakra ez esetben is alkalmazni kell.

I n d o k o l á s

A bíróság a per adatai alapján az alábbi tényállást állapította meg.

Felperes 1989-ben alapított és nyilvántartásba vett közhasznú egyesület, melynek célja a menekülők, az oltalomra szoruló külföldiek és a fogvatartottak, valamint a demokratikus jogállam intézményrendszerének védelme; tevékenységi köre jogvédő tevékenység, a menedékkérőknek, menekülteknek és hontalanoknak ingyenes jogi segítséget nyújt.

Alperes minisztériumnak minősülő önálló költségvetési szerv, központi államigazgatási szerv.

Felperes a magyar kormány fizikai határárral kapcsolatos büntetőjogi törvénymódosításait, a 2015 évi CXL. törvény rendelkezéseit elemezte, és „A Magyar Helsinki Bizottság álláspontja a kormány fizikai határárral kapcsolatos büntetőjogi törvénymódosításairól” címmel állásfoglalást adott ki (továbbiakban állásfoglalás), amit az internetes honlapján közzétett, és alperesnek is megküldött. Az állásfoglalásban felperes észrevételezte, hogy a törvény egyes rendelkezései ellentétesek a nemzetközi egyezményekkel, hivatkozott Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló 1950. november 4-én kelt egyezményre (1950. Római Egyezmény), a menekültek helyzetéről szóló 1951. évi Genfi Egyezményre, ennek 31. cikk 1. pontjára, Emberi Jogok Európai Egyezményére, az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának állásfoglalására, az EU irányelveire, és bírósági gyakorlatára.

Felperes az állásfoglalás 1. pontjában hangsúlyozta, hogy a menekültek büntethetőségének előfeltétele a nemzetközi védelmi igényről való döntés. A Genfi Egyezmény 31. cikke tiltja a menekülők büntetését, ha közvetlenül olyan országból lépnek be jogellenesen, amelyben életük, vagy szabadságuk veszélyeztetve van, ha a hatóságoknál haladéktalanul jelentkeznek és megindokolják jogellenes belépésüket.

Felperes az állásfoglalása 3. pontjában úgy fogalmaz, hogy „Az Európai Unió Bíróságának gyakorlata alapján aggályosnak tekinthető a jogellenes belépéssel kapcsolatos súlyos jogkövetkezmények alkalmazása. A büntető jogi eszközöket, különösen a szabadságvesztést csak akkor lehet „bevetni”, ha egy személyt már kiutasítottak, azonban az új szabályozás szerint a menekülők már a határárral megsértésével bűncselekményt követnek el.”

Felperes az állásfoglalásban a menekülőknek a nemzetközi jogi védelemhez jutás érdekében elkövetett jogellenes belépése, tiltott határárral átlépése bűncselekménynek minősítését, és emiatt velük szemben a súlyos jogkövetkezmények alkalmazását tekintette aggályosnak.

Magyarország a felperes által hivatkozott nemzetközi egyezmények részese, a nemzetközi egyezmények rá vonatkozóan is kötelezettségeket írnak elő a menekültekkel kapcsolatos eljárásokban.

Felperes jogvédelmet nyújt a menekültügyi eljárásokban, több esetben jogvédelmet nyújtott a fizikai határzár tiltott átlépése miatt indult büntetőeljárásban, egy esetben védelmet nyújtott tömegzavargás résztvevőjeként elkövetett határzár tiltott átlépésével kapcsolatosan indult büntető eljárásban 2 vádlottnak, egy idős asszonynak és egy kerekesszékes férfinak, akik utóbb nemzetközi védelemben részesültek, emellett egy esetben közérdekű keresetet nyújtott be a Józsefvárosi Önkormányzat és polgármesterével szemben zaklatás, az egyenlő bánásmódról szóló törvény megsértése miatt a Magyarországra érkezett migránsokkal való megfelelő bánásmód biztosítása érdekében, valamint jogvédelmet nyújt egy olyan Törökországból érkezett férfi menekültügyi eljárásában, akit korábban hazájában elítéltek.

Alperes 2017. szeptember 28-án nyilvánosságra hozta a kormány megbízásából készített „Nemzeti konzultáció a Soros-tervről” című kérdőívet.

A nemzeti konzultáció kérdései a különböző médiumokban, napilapokban, hirdetési felületeken megjelentek, a kérdőívet alperes nyomtatott formában körülbelül 8 millió szavazásra jogosult állampolgár részére kézbesítette, emellett a kérdőív az interneten is elérhető és kitölthető volt.

A kérdőív 5. pontja az alábbi :

„Soros György azt is el akarja érni, hogy a migránsok enyhébb büntetést kapjanak az általuk elkövetett bűncselekményekért.”

E mondat alatt külön bekezdésben, kisebb betűszedéssel és sötét színű háttérrel elkülönült magyarázatként az alábbi szöveg olvasható:

„Soros György jelentős összegekkel támogat olyan szervezeteket, amelyek segítik a bevándorlást és védik a törvénytelenégeket elkövető bevándorlókat. Ilyen például a Helsinki Bizottság, mely a határzár tiltott átlépése kapcsán azzal érvelt, hogy „aggályosnak tekinthető a jogellenes belépéssel kapcsolatos súlyos jogkövetkezmények alkalmazása.” és további, a felperest nem érintő szövegrész olvasható.

Ezt követően az 5. pont tételmondatához, állításához kapcsolódó kérdés következik:

„ Ön támogatja a Soros -tervnek ezt a pontját? „, amelyre a kérdőívet kitöltőnek igennel, vagy nemmel kellett válaszolnia.

Alperes a magyarázat szövegében idézte a felperes állásfoglalásának 3. pontja azon részét, hogy „aggályosnak tekinthető a jogellenes belépéssel kapcsolatos súlyos jogkövetkezmények alkalmazása.”

Felperes megváltoztatott kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a „Nemzeti konzultáció a Soros-tervről” című kiadványában, azt a valós tény, hogy felperes a határzár tiltott átlépése kapcsán azzal érvelt, hogy aggályosnak tekinthető a jogellenes belépéssel kapcsolatos súlyos jogkövetkezmények alkalmazása - abban a hamis színben tüntette fel, hogy felperes el akarja érni azt, hogy a migránsok enyhébb büntetést kapjanak az általuk elkövetett bűncselekményekért, és védi a törvénytelenégeket elkövető bevándorlókat.

Eltiltani kérte alperest a további jogsértéstől, eltilatni kérte attól, hogy a sérelmezett állításokat tartalmazó kiadvány felhasználásra kerüljön az ún. nemzeti konzultáció keretében, és a nyomtatott formában készült kiadvány példányok megsemmisítésére kérte kötelezni alperest.

Elégtétel adásaként alperest a valós tények hamis színben való feltüntetése, a jóhírnévhez fűződő

jogának megsértése miatt az Országos Sajtószolgálat útján, saját költségén megjelentetett közleményben a sajnálkozása kifejezésére kérte kötelezni, és a sajnálkozó közlemény minden olyan személy részére a saját költségén történő eljuttatására is kérte kötelezni, akinek a konzultációs kérdőív eljuttatásra került,

továbbá alperest a jogsértés miatt 8.000.000.- forint sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni, és a perköltségben marasztalását kérte.

A keresete alapjául a Ptk. 2:42. §-ra, a 2: 43. § d) pontjára, a 2:45. §-ra, a 3:1. § (3) bekezdésére hivatkozott.

Hivatkozott arra, hogy az elégtétel adás akkor megfelelő, ha annak formája, terjedelme és módja megegyezik a jogsértés során megvalósítottal.

Azzal érvelt, hogy az állásfoglalás kifejezetten a menekültek, menedékkérőkkel kapcsolatosan kifejtett álláspontját tartalmazza, nem pedig általában a migránsokkal kapcsolatban, a szakmai anyaga a Genfi egyezmény, az Emberi jogok európai egyezménye, és az Európai Bíróság bírósági gyakorlatának megfelelően a fizikai határázárral és az abból - a menedékkérőkkel szemben eredő - büntetőjogi fenyegetettséggel kapcsolatban tartalmaz elemzést, és nem általánosságban a migránsok által elkövetett bűncselekményekre vonatkozóan.

A konzultációs kérdőív 5. kérdésének magyarázata első mondatában azt a felperesre vonatkozó közlést, hogy felperes segíti a bevándorlást, felperes nem sérelmezte, mert felperes a menekültügyi eljárásban, illetőleg az illegális határátlépőkkel kapcsolatosan indított büntető eljárásokban jogi segítséget nyújt, ami értelmezhető ekként.

Álláspontja szerint a valóságot hamis színben tünteti fel az a rá vonatkozó közlés, hogy „védik a törvénytelenégeket elkövető bevándorlókat”, mert nem tartalmazza a felperes tevékenységével érintett védett személyi kört és a védelem tárgyát sem, nincs olyan tevékenysége, hogy törvénytelenégeket elkövető bevándorlókat védene, védelmet kifejezetten a nemzetközi menekültügyi egyezmények alapján nyújt, és nem általában védi a törvénytelenégeket elkövető bevándorlókat.

Hivatkozott arra, hogy a kérdőív 5. kérdés első mondata a „Soros György azt is el akarja érni, hogy a migránsok enyhébb büntetést kapjanak az általuk elkövetett bűncselekményekért” szoros összefüggésben van a rá vonatkozó közléssel, és a szöveg értelmezése alapján arra lehet következtetni, hogy felperes is bármilyen migráns által elkövetett bűncselekmény elkövetése esetén enyhébb büntetést szeretne elérni, hivatkozott arra, hogy a magyarázat sötét háttérrel történt szövegkiemelése is ezt erősíti. Alperes azzal, hogy az állásfoglalása szövege egy részét a szövegkörnyezetéből kiragadta, a valóságot szándékosan hamis színben tüntette fel, azt a hamis látszatot keltette, hogy felperes általában a migránsok által elkövetett minden bűncselekménnyel kapcsolatban enyhébb büntetést szeretne elérni.

Hivatkozott arra, hogy a valós tények hamis színben történő feltüntetése sérti a jóhírnévhez való jogát, hivatkozott a BH 2010.294. számú eseti döntésre, a jóhírnév megsértésének megállapítását alapozza meg, ha más személyre vonatkozóan közölt valótlan tényállítás objektíve alkalmas az érintett személy hátrányos társadalmi megítélésének kiváltására. A jogsértés megállapításának nem feltétele annak bizonyítása, hogy ez a hátrányos megítélés ténylegesen is bekövetkezett.

Utalt arra, hogy mint jogvédő szervezetnek a megfelelő működéséhez elengedhetetlen a hitelesség, az általános törvénytisztelet, a sérelmezett közlés, a valós tények hamis színben való feltüntetése alkalmas a felperes hátrányos társadalmi megítélésének kiváltására, a társadalmi funkciója jelentős megnehezítésére.

Hivatkozott arra, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárásban alkalmazandó PK 12. számú állásfoglalás jelen perben is alkalmazható, a kifogásolt közléseket nem formális megjelenésük, hanem valós tartalmuk szerint kell megítélni.

Utalt a BDT 2011.2403. sz. eseti döntésre, mely szerint a jóhírnév sérelme szempontjából a

tényállítás a múltban, vagy jelenben történt konkrét cselekményre, vagy eseményre vonatkozó közlés, amelyet a vélemény nyilvánítástól az is elhatárol, hogy míg a tények fennállása elvileg bizonyítható, addig az értékítéletek valóságtartalma nem bizonyítható. Nem vitatta, hogy mint közszereplőnek magasabb a tūrési kötelezettsége, a kötelezettsége azonban nem terjed ki a valós tények hamis színben történő feltűntetése eltūrésére.

Hivatkozott a Kúria Pfv.IV.21.757/2017/3. számú felūlvizsgálati végzésében írtakra „nagyobb a felelősége annak, aki akár alkalmazottként, akár képviselőként a közvélemény tájékoztatásában hivatásszerūen vesz részt”.

Azzal érvelt, hogy alperes ismerte az állásfoglalását, hiszen idézett abból, annak tartalmával tisztában kellett lennie, alperes szándékosan hozta létre a valós tényeket hamis színben feltűntető szöveg környezetet, a felrőhatósága megállapítható.

Az elégtétel adás körében utalt arra, hogy nagy sajtónyilvánosságot kapott a jogsértő kérdőív, ezért az elégtétel adás is ugyanilyen formában, ugyanilyen nyilvánosság mellett indokolt.

Hivatkozott arra, hogy a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés d) pontja alapján a jogsértéssel előállított dolog megsemmisítésére való kötelezés a jogsértő tartalommal elkészített kiadvány példányok megsemmisítéseként értelmezendő.

A sérelemdíj igénye vonatkozásában hivatkozott a 13/2014(IV.18.) AB határozatra, mely szerint a közhatalmat gyakorló személyek esetén a becsület csorbítására alkalmas tények állítása, vagy híresztelése ugyanakkor nem élvez a vélemény szabadság oltalmát akkor, ha a tényeket állító, vagy híresztelő tudta, hogy a közlése valótlan, vagy a valótlanságról azért nem tudott, mert foglalkozása szerint elvárt figyelmet, vagy körültekintést elmulasztotta.

A sérelemdíj igénye összegszerősége tekintetében hivatkozott arra, hogy a jogsértés súlyát, súlyosságát jelentős mértékben növeli, hogy arról megközelítőleg 8 millió személy szerzett tudomást.

-Nyelvész magánszakértői véleményt csatolt annak igazolására, hogy a kérdőív 5. kérdés magyarázataként közölt rá vonatkozó szöveg az átlagolvasó számára milyen értelmezést hordozhat. Csatolta a felperes megbízásából a Medián Közvélemény és Piackutató Intézet által 2017 novemberében készített reprezentatív felmérés eredményét, amivel azt kívánta igazolni, hogy a megkérdezettek a hamis látszattal azonosítják a sérelmezett szöveget, és a felperesre nézve ártónak tartják.

Hivatkozott különböző újságokban megjelent cikkekre, amelyek a kérdőív 5. kérdését a felperest a hamis színben feltűntető módon idézik, hivatkozott arra, hogy Dömötör Csaba államtitkár 2017. szeptember 24.-i nyilatkozata szerint különbséget kell tenni a menekültek és a gazdasági bevándorlók között, Lázár János miniszter a 2017. szeptember 28.-án a 99. Kormányinfón beszélt arról, hogy a politikusoknak felelőségük van abban, hogy a megszólalásaikban különbséget tegyenek bevándorlók, illegális bevándorlók és politikai menekültek között, a kormány két képviselője is a felperessel azonos állásponton van, a tekintetben, hogy a menekültek és általában a bevándorlók összerosása helytelen, noha az alperesi kiadvány éppen ilyen helytelen módon járt el, amikor abban a hamis színben tűntette fel a felperest álláspontját, hogy az minden bevándorlóra vonatkozik, nem pedig a valós tényeknek megfelelően, miszerint csak a menekültekre vonatkozik.

Alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását, és felperes perköltségben marasztalását kérte.

Hivatkozott arra, hogy a felperes által sérelmezett közlések tényszerűek, a valóságnak megfelelnek, másodlagosan - amennyiben az elsődleges álláspontját a bíróság nem osztja - hivatkozott arra, hogy a közlése vélemény nyilvánítás egy nagy közérdeklődésre számot tartó közéleti vita keretében.

Azzal érvelt, hogy a sérelmezett közlésben nem állított olyat, hogy felperes enyhébb büntetést kívánna elérni a migránsok által elkövetett bűncselekményekért, a kérdőív 5. kérdés első mondata

teljesen elkülönült mondat, ami Soros Györgyre vonatkozik, felperes érintettsége e közlésre nem áll fenn. Az 5. kérdéshez kapcsolódó magyarázat „Soros György jelentős összegekkel támogat olyan szervezeteket, amelyek segítik a bevándorlást és védik a törvénytelenégeket elkövető bevándorlókat.” -hoz kapcsolódik példaként a felperes említése, amely a határozat tiltott átlépése kapcsán azzal érvelt, hogy „aggályosnak tekinthető a jogellenes belépéssel kapcsolatos súlyos jogkövetkezmények alkalmazása”. Felperes alaptalanul próbálja összemenni az első mondat és a magyarázat közötti szoros kapcsolatot.

Vitatta, hogy felperes állásfoglalása kizárólag a menekültekre vonatkozna, álláspontja szerint csak felperes állásfoglalása I. pontjában jelenik meg a Genfi egyezményre utalás, kifejezetten a menekültekre vonatkozó hangsúlyos hivatkozás.

Kifejtette, hogy a valóságnak megfelelő állítás az, hogy felperes védi a törvénytelenégeket elkövető bevándorlókat, mert az origo.hu közlése szerint felperes tavaly menedékjogi eljárásban 2800 menekülő bevándorlónak nyújtott ingyenes jogi segítséget, emellett a tiltott határátlépés miatt indult büntető eljárásokban, és polgári eljárásban is képviselőt látott el, közérdekű keresetet nyújtott be a Józsefvárosi Önkormányzat és polgármestere ellen a migránsok zaklatása miatt (keresetét a bíróság első fokon elutasította), ebben az eljárásban minden migráns érdekében fel kívánt lépni, és ha ezek között ott voltak a terroristák, akkor az ő képviselőjükben is eljár, (mint utóbb kiderült a párizsi terrortámadás végrehajtója is Magyarországon keresztül jutott be Európába) ezért megalapozott az az állítás, hogy felperes védi a törvénytelenégeket elkövető bevándorlókat.

Utalt arra, hogy felperes célja az Alapszabálya szerint a menekülők és a más, nemzetközi egyezmények, valamint a hazai jogszabályok alapján védelemre szoruló külföldiek védelme, az Alapszabálya értelmében nem csak menekültügyben, hanem polgári és büntető ügyben is jogvédelmet nyújt, ezért a tevékenysége értelmezhető úgy, hogy védi a törvénytelenégeket elkövető bevándorlókat.

Hivatkozott arra, hogy a kiadványban tett közlés a felperes által elismert valós tényekből levont következtetés, így az nem jogellenes, közlése megalapozott, és kellő körültekintés, gondosság mellett került megfogalmazásra.

Hivatkozott arra, hogy a sérelmezett közlések nem alkalmasak a felperes jó hírnevének megsértésére, a közlések nem gyakoroltak olyan hatást, amely a társadalom tudattartalmát befolyásolta volna, a sérelmezett tartalom egy fontos közügy kapcsán kifejtett álláspont, amelyet felperesnek tűnie kell.

Hivatkozott a BDT 2007.1694. számú döntésre, a 13/2014. (IV.18.) AB határozatra, mely szerint amennyiben a kijelentés az objektív bizonyíthatóság tesztjén nem megy át, akkor az véleménynyilvánításnak minősül abban az esetben is, hogyha látszólagosan tényállításként hangzik el.

Hivatkozott arra, hogy az Alaptörvény IX. cikk 1. bekezdése biztosítja a szabad véleménynyilvánítás jogát, hivatkozott a 7/2014. (III.7.) AB határozatra, a 36/1994. (VI.24.) AB határozatra, a szólásszabadság különleges védelmet követel akkor, amikor a közügyeket és a közhatalom gyakorlását, a közfeladatot ellátó, illetve a közéletben szerepet vállaló személyek tevékenységét érinti.

A közhatalom gyakorlásában résztvevő személyek védelmében a véleménynyilvánítás szabadságának szűkebb körű korlátozása felel meg a demokratikus jogállamiságból adódó alkotmányos követelményeknek.” Az Alkotmánybíróság leszögezte, hogy a tények meghamisítására nem vonatkozhat az alkotmányos védelem, ezért még a büntetőjogi szankcionálás sem eltúlzott abban az esetben, ha az a becsület csorbítására alkalmas tény állító tudata, vagy a közlése valótlan, vagy azért nem tudott annak valótlanságáról, mert a foglalkozása alapján elvárható körültekintést elmulasztotta.

Hivatkozott az Alkotmánybíróság 9/2015. (IV.23.) számú határozatára, mely szerint fokozott alkotmányos védelmet élveznek az olyan értékítéletek, amelyek a közügyekre vonatkozó vélemények ütközésében kapnak hangot. A véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a vélemény értékes, vagy értéktelen, helyes, vagy helytelen, tiszteletre méltó, vagy elvetendő. A tényállítás tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt a tényközlések nélkül a vélemény formálás is ellehetetlenülne.

Hivatkozott arra, hogy felperes, mint közszereplő tűrési kötelezettsége sokkal szélesebb, a Ptk. 2:44. §-a szerint a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja.

Utalt a Fővárosi Törvényszék 70.P.20.414/2015/9. számú ítélete indokolására, amely szerint az Alkotmánybíróság az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlata figyelembevételével határozataiban kifejtette, hogy a közéleti szereplők is igényelhetnek védelmet a hamis tényállításokkal szemben. Ugyanakkor még az alkotmányos értékkel nem bíró, utóbb hamisnak bizonyult tények esetén is indokolt, hogy a jogi felelősségre vonás során a felróhatóság és az esetleges joghátrányok mértékének meghatározása körében a bíróság figyelembe vegye a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekét.

Hivatkozott a BDT 2000.237. számú döntésre, mely szerint a politikai vita hevében tett, a politikusok egymás közti szóváltása során a közügyekre vonatkozó véleménynyilvánítási szabadság kiemelkedően magas alkotmányos értéktartalmából eredően a közszereplő személyhez fűződő jogainak sérelmét csak súlyos, vagy kirívó jogsértések esetén lehet megállapítani. A közéleti szereplőnek a bírálat és a kritika során többet kell elviselni, mint másoknak.

Hivatkozott a BDT 2010.2215. számú döntésre, amely szerint az Alkotmánybíróság a 653/B/2000 határozatában kifejtette azt is, hogy a közügyek szabad vitathatósága elsődleges érdek, és ha a közélet egyik szereplője e minőségében egy másik közszereplő személyére vonatkozóan fejt ki véleményét annak tevékenységével összefüggésben, akkor csak abban az esetben vonható felelősségre, ha tudta, hogy a közlés lényegét tekintve nem felel meg a valóságnak.

Azzal érvelt, hogy közlése nem lépte túl a vállalható mértéket és arányos volt a közléssel elérni kívánt céllal, valótlán tényállítást nem tett, való tényt hamis színben nem tüntetett fel.

Utalt a Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.410/2017/4-II. számú ítéletére, amelyben kifejtette a személyiségi jogi perben vitatott kifejezés értékelése, megítélése az ítélkező bíróság és nem nyelvész szakértő feladata, a sérelmezett közlés értékelése, szöveg értelmezése nem nyelvész szakértői kérdés, hanem jogkérdés; ugyanakkor alperes maga is nyelvész magán-szakvéleményt csatolt.

Vitatta a felperes által csatolt közvélemény-kutatás hitelességét, szakmaiságát, annak teljes anyaga csatolására kérte felhívni felperest.

Hivatkozott arra, hogy Alaptörvény-ellenes a Fővárosi Ítéltábla ideiglenes intézkedést elrendelő végzésének azon megállapítása, hogy az állami szerveket ne illetné meg a véleménynyilvánítás szabadsága, mert mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

Az elégtétel adása körében azzal érvelt, hogy abban az esetben, ha a bíróság megállapítaná a jogsértést, akkor aránytalan terhet jelentene, ha a teljes Nemzeti Konzultáció egy mondatát érintő sérelem miatt a teljes lakosság részére szükséges lenne megküldenie a sajnálkozását kifejező közleményt.

A bíróság felperes ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelmét 5. sz. végzésével elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 32.Pkf. 26.829/217/4. számú végzésével az első fokú bíróság végzését részben megváltoztatta, és ideiglenes intézkedéssel kötelezte alperest 3.napon belül az első fokú bíróság határozatának meghozataláig függessze fel a „Nemzeti konzultáció a Soros-tervről „ című kiadvány kérdőíve 5. pontjában szereplő, felperesre vonatkozó ”ilyen például a Helsinki Bizottság, amely a határzár tiltott átlépése kapcsán azzal érvelt, hogy aggályosnak tekinthető a jogellenes belépéssel kapcsolatos súlyos jogkövetkezmények alkalmazása” részlet elérhetővé tételét az internetes honlapjain, valamint az első fokú bíróság érdemi határozatának meghozataláig eltiltotta alperest ezen szöveg-részletet tartalmazó kiadványok újabb megküldésétől, terjesztésétől.

A kereset részben alapos.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban Ptk.)

2:42. § (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja.

(2) Az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.

2:45. § (2) A jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy hírszél, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.

2:51.§ (1) Akit személyiségi jogában megsértenek, a jogsértés ténye alapján- az elévülési időn belül- az eset körülményeihez képest követelheti

a) a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását;

b) a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől;

c) azt, hogy a jogsértő adjon megfelelő elégtételt, és ennek biztosítson a saját költségén megfelelő nyilvánosságot;

d) a sérelmes helyzet megszüntetését, a jogsértést megelőző állapot helyreállítását és a jogsértéssel előállított dolog megsemmisítését vagy jogsértő mivoltától való megfosztását.

2:52.§ (1) Akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért.

(2) A sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztenek bizonyítása nem szükséges.

(3) A sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására- tekintettel, egy összegben határozza meg.

3: 1.§ (3) A jogi személy személyhez fűződő jogaira a személyiségi jogokra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, kivéve, ha a védelem jellegénél fogva csupán az embert illeti meg.

A PK. 12. számú állásfoglalás a személyiségi jogi perekben is alkalmazandó, mely szerint a közléseket a teljes szöveg-összefüggésre tekintettel kell vizsgálni.

Az adott személy hírneve csak akkor lehet a társadalmi értékelés reális alapja, ha a rá vonatkozó közlések az objektív valóságot tartalmazzák. A hírnévrontás megállapítására a közlés tartalma ad

alapot, az mindig a közlés ténybeli és nem értékbeli valóságához kapcsolódik.

A személyhez fűződő jogok védelmét biztosító jogi szabályozásnak éppen az a rendeltetése, hogy a személy számára biztosított legyen a valódi értékének megfelelő társadalmi megítélés, és kritika, bírálhatóság megengedése mellett a személyiség indokolatlan megsértését a jog eszközével megakadályozza.

A jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tény állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

E magatartások közül a valótlan tény állítása nem szorul különösebb magyarázatra, a tényállítás a valóság egy meghatározott mozzanatára vonatkozó közlés, annak az állítása, híresztelése, hogy valami megtörtént, valami lezajlott, a valóságnak megfelelően létezik. A tényközlés objektíven ellenőrizhető körülményre vonatkozik, valóságtartalmának megítélése nem mérlegelés, szubjektív értékítélet következménye.

A való tény hamis színben feltüntetése pedig olyan közlést jelent, ami a valóságot nem az annak teljes körű megismeréséhez szükséges módon közli, amelynek folytán az érintettől alkotott értékítélet tévessé válik

A felperes által sérelmezett kérdőív 5. kérdés első mondata a felperesre vonatkozó közlést nem tartalmaz, az kifejezetten Soros Györgyre vonatkozó állítás.

Az első mondat alatt magyarázataként adott közlés - a bizonyíthatósági teszt alapján - a felperes vonatkozásában 3 állítást tartalmaz.

1. „*segíti a bevándorlást* „,
2. „*és védi a törvénytelenégeket elkövető bevándorlókat*,”
3. „*a határzár tiltott átlépése kapcsán azzal érvelt, hogy aggályosnak tekinthető a jogellenes belépéssel kapcsolatos súlyos jogkövetkezmények alkalmazása.*”

Alperes a kérdőív 5. pont első mondatában foglalt azon közlés, hogy „Soros György azt is el akarja érni, hogy a migránsok enyhébb büntetést kapjanak az általuk elkövetett bűncselekményekért.” a migráns fogalmat használja, a magyarázat szövegében pedig a bevándorló megnevezést használja, alperes a különböző fogalmakat összemosza, ami az olvasó számára megtévesztő lehet.

A menekült a származási, vagy szokásos lakhelyének országán kívül tartózkodó olyan személy, aki faji, vallási, nemzetiségi, vagy politikai okból üldözött, vagy egy üldözött társadalmi csoport tagja. Bevándorló az, aki a születési országából, vagy korábbi lakóhelyéről életvitel szerűen áttelepül egy másik országba.

A migráns szó jelentése pedig tágabb fogalom, migráns lehet gazdasági, vagy más okból bevándorló, illetőleg lehet menekült személy is.

A felperesi egyesület az Alapszabályában írtak szerint a menedék kérők, menekültek és hontalanok számára nyújt ingyenes jogvédő tevékenységet.

A felperesre vonatkozó állítások közül felperes a 2. és 3. állítás jogsértő jellege megállapítását kérte. A 2. állítás a felperes valós jogvédő tevékenységét hamis színben feltüntető állítás, mert felperes nem általában védi a „törvénytelenégeket elkövető bevándorlókat”, hanem mint jogvédő szervezet egy meghatározott, nemzetközi egyezményekben deklaráltan védelmet élvező körnek biztosít jogvédelmet azzal, hogy jogi segítséget nyújt a menekültügyi eljárásokban, önmagában a fizikai határzár jogellenes átlépése miatt indult büntetőeljárásokban, egy esetben védelmet nyújtott tömegzavargás résztvevőjeként elkövetett határzár tiltott átlépésével kapcsolatosan indult büntető-eljárásban 2 vádlottnak, egy idős asszonynak és egy kerekesszékes férfinak, akik utóbb nemzetközi

védelemben részesültek, egy esetben közérdekű keresetet nyújtott be zaklatás miatt az egyenlő bánásmódról szóló törvény szabályainak betartása, a Magyarországra érkezett migránsokkal való megfelelő bánásmód érdekében, és egy esetben a menekültügyi eljárásban nyújt védelmet egy olyan török férfinak, akit hazájában korábban elítéltek.

Alperes azon közlése, hogy felperes „védi a törvénytelenégeket elkövető bevándorlókat” a valóságot hamis színben tüntette fel. Az átlagolvasó számára azt jelenti, hogy felperes általában, általánosságban védi a törvénytelenégeket elkövetőket, azaz úgy mutatta be felperest, mint törvénytelenéget pártoló, védő szervezetet.

Ez a közlés felperest a valós tevékenységével ellentétesen mutatta be, az általánosító közlés a valóságot hamis színben tüntette fel, ami felperes számára sértő, mert a jogvédő tevékenysége ellenére őt általánosságban a törvénytelenégeket elkövető bevándorlók védelmezőjeként tüntette fel, ami az átlagolvasóban megütközést, felháborodást válthat ki, ennek folytán a felperes hátrányos megítélését eredményezheti, és sérti a felperes jóhírnévhez fűződő - törvény által oltalmazott - személyiségi jogát.

A közérdekű kereset célja ugyancsak nem általában „a törvénytelenégeket elkövetők védelme”, hanem az egyenlő bánásmódról szóló törvény szabályainak betartása, alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy felperes itt minden (az utóbb terroristának bizonyult) migráns érdekében is fel kívánt lépni, mert az emberi jogok mindenkit megilletnek, függetlenül attól, hogy az adott egyén utóbb mit cselekszik, vagy utóbb milyen korábbi tevékenysége derül fény.

Alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az 5. kérdés alatt közölt magyarázat a valóságnak megfelel, alaptalanul hivatkozott arra, hogy felperes tevékenysége - a menekültügyi eljárásokban, a fizikai határzár jogellenes átlépése miatt indult büntetőeljárásokban, illetve a közérdekű kereset benyújtása -ami minden Magyarországra érkező migráns érdekében tett – alapján az állítható, hogy felperes (általában) védi a törvénytelenégeket elkövető bevándorlókat, mert felperes tevékenységének lényege, célja, nem általában a törvénytelenégeket, a bűncselekményeket elkövetők védelme volt, hanem azon személyeknek nyújtott jogi segítséget, akiket nemzetközi egyezmények alapján védelem illet/illehet.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk rendelkezik a védelemhez való jogról, ezen alkotmányos alapjog biztosítása az állam számára (ha az érintett személy a saját védelméről gondoskodni nem tud) kötelező a menekültügyi, és a tiltott határzár átlépésével kapcsolatos büntető eljárásokban is, ilyen értelemben - alperes logikáját használva - azt is lehetne állítani, hogy az állam (közhatalom) is védi a törvénytelenégeket elkövető bevándorlókat.

A 3. állítás felperes állásfoglalása azon szövegéből idéz, hogy „Az Európai Unió Bíróságának gyakorlata alapján aggályosnak tekinthető a jogellenes belépéssel kapcsolatos súlyos jogkövetkezmények alkalmazása. A büntető jogi eszközöket, különösen a szabadságvesztést csak akkor lehet „bevetni”, ha egy személyt már kiutasítottak, azonban az új szabályozás szerint a menekülők már a határzár megsértésével bűncselekményt követnek el.”

Alperes az eredeti szövegből kiragadott „a határzár tiltott átlépése kapcsán azzal érvelt, hogy aggályosnak tekinthető a jogellenes belépéssel kapcsolatos súlyos jogkövetkezmények alkalmazása.” szövegrészt oly módon idézte, hogy annak az eredeti szöveg jelentésétől, annak mondanivalójától eltérő tartalmat adott, mert felperes a menekültek, a menedék kérők esetében tartja aggályosnak önmagában a jogellenes határátlépés miatt a súlyos jogkövetkezmény alkalmazását (amit a nemzetközi egyezmények kifejezetten tiltanak), és nem minden bevándorlót, migránst érintően. Felperes tevékenysége a menekültek védelmét célozta, és nem általában minden bevándorlót, migráns védelmét, és nem általában védte a bűncselekményt elkövető bevándorlókat.

Alperes a felperes állásfoglalásából kiragadott részlettel a felperes álláspontjával ellentétes tartalmú

közlést kívánt alátámasztani, igazolni, azaz a valóságot hamis színben tüntette fel, és ezzel megsértette a felperes jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát.

Az alperes által megfogalmazott sérelmezett közlés alkalmas volt arra, hogy a kérdőív olvasóiban a felperesről, annak tevékenységéről a valóságtól eltérő képet alakítson ki. A kérdőív olvasójában megütközést kelthetett, ha alperes (az államhatalom része) úgy mutatta be felperest, mint aki a bevándorlók túlzott büntetőjogi pozitív diszkriminációját kívánja elérni, a felperes számára sértő, ha a törvénytelenések pártolójaként tüntetik fel, mutatják be, ami a jogvédő tevékenysége lényegét, a működése célját hitelteleníti, ennél fogva sérti a jóhírnevét.

Alperes felperes által sérelmezett 2. és 3. közlése a fent kifejtettek szerint tényállítás, a felperes valós tevékenységét hamis színben feltüntető állítás, és nem véleménynyilvánítás, alperes másodlagos ellenkérelmében alaptalanul hivatkozott arra, hogy közlése vélemény.

Amennyiben alperes közlése véleménynek minősülne, ebben az esetben a véleménynyilvánítás szabadsága még egy közügyet érintő fontos kérdésben sem terjedhet ki arra, hogy felperes valós szakmai tevékenységét megkérdőjelezze, azt hiteltelenítse, és védett jogát sértse.

Alperessel - a közhatalmat gyakorló állami szervvel - szemben jogos elvárás, hogy nyilatkozata, közleménye, kérdőíve közzététele előtt megfelelően tájékozódjék, amire objektíve lehetősége volt. Az Alkotmánybíróság 13/2014 (IV.18.) AB határozatában részletesen kifejtette, hogy a hazai és európai ítélkezési gyakorlat a közügyeket érintő nyilvános vitában elhangzott megnyilvánulásokat miként értékeli. Amennyiben a közlés kontextusa és célja alapján a közügyek vitatását érinti, a vita korlátozásának csak minimális tere van. Az értékítélettel terhelt tényállítások esetében a véleménynyilvánítás szabadsága nagyobb védelmet élvez.

A véleménynyilvánításhoz való jog azonban nem korlátlan alapjog, nem terjedhet ki valótlan tényállításokra, a valóságot szándékosan hamis színben feltüntető közlésre, állításra, ha a nyilatkozó kifejezetten tudatában van a közlés valótlanságának, a valóság hamis színben való feltüntetésének, vagy foglalkozása, hivatása gyakorlásának szabályai szerint elvárható tőle a közlése valóságtartamának vizsgálata, de ezt a gondosságot elmulasztotta.

Az alkotmányos védelem tehát nem vonatkozhat sem a tények meghamisítására, sem a valós tények hamis színben feltüntetésére.

A szabad véleménynyilvánítás olyan alkotmányos alapjog, amely csak felelősséggel gyakorolható és a valótlan tények, közlésének elkerülése érdekében bizonyos kötelezettségekkel jár a közvélemény alakításában hivatásszerűen részt vevő személyek esetében (36/1994. (VI.24.) AB határozat indokolása).

A bíróságnak értékelnie kellett, hogy alperes ismerte a felperes állásfoglalását, hiszen abból idézett, ismerte a felperes valós, tényleges tevékenységét, és ennek alapján fogalmazta meg, és hozta széles nyilvánosságra a kérdőív felperes által sérelmezett közlését.

Alperes az állam végrehajtó hatalmának része, az állam a jogszabályok által meghatározott keretek között, az alkotmányos rendnek megfelelően működik (jogállam).

Az Alaptörvény I. cikk. (1) bekezdése szerint az állam kötelezettsége az alapvető jogok védelme. Alperes mint az állam végrehajtó hatalmának szerve az Alaptörvényben biztosított jogok őre, védője, és nem e jogok jogosultja.

A bíróság itt utal a Fővárosi Ítéltábla 32.Pkf. 26.829/217/4. számú végzése indokolásában kifejtettekre, arra, hogy alperes közhatalmat gyakorló, aki köteles a hatályos alkotmány, a törvények és egyéb jogszabályok rendelkezéseit betartani, és köteles biztosítani az emberi és állampolgári jogok érvényesülését, a közérdekű adatok, információk terén pedig pontos, és a valóságnak megfelelő tájékoztatási kötelezettsége van; köteles a személyiségi jogok tiszteletben tartására, és

nem hivatkozhat arra, hogy közlése a közügyekkel összefüggő véleménynyilvánítási szabadság, és a szólásszabadság védelme alatt áll.

Felperesnek mint közéleti szereplőnek a közügyeket érintő közlések tekintetében valóban nagyobb a türeési kötelezettsége, ami nem terjed ki a törvénytiszteletét megkérdőjelező, a jogvédő tevékenységét a valóságtól eltérően hamis színben feltüntető közlések türeésének kötelezettségére.

Azonban felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az 5. kérdés első mondata a felperesre is vonatkozó állítás, és a felperest érintő sérelmezett közlésből arra lehet következtetni, hogy felperes is enyhébb büntetést akarna elérni a migránsok által elkövetett bűncselekmények esetében. Az 5. kérdés első mondata nem a felperesre vonatkozó közlés. Az elkülönülten, sötét színű háttérrel és kiemelten megjelenített magyarázat a felperes vonatkozásában 3 állítást tartalmaz, amelyek szövege nem utalt az első mondatra, a felperesre vonatkozó állításokból, az elkülönült szerkesztésből, a szöveg megjelenítésből, a szöveg-összefüggésből nem lehet a felperes által állított azon következtetésre jutni, hogy felperes ugyanazt akarná elérni, mint Soros György, ő is azt akarja elérni, hogy a migránsok enyhébb büntetést kapjanak az általuk elkövetett bűncselekményekért.

A felperes erre vonatkozó hamis színben való feltüntetés megállapítása iránti kérelme alaptalan, mert felperes közvetlen érintettsége nem állapítható meg, ezért e részben a bíróság a jogsértés megállapítását mellőzte, és e körben a keresetet elutasította.

A bíróság a fent kifejtettek okán a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés

a) pont alapján alperes jogsértő magatartását, *a jogsértést a keresettől eltérő tartalommal a rendelkező részben írtak szerint állapította meg,*

a b) pont alapján felperes kérelmének megfelelően eltiltotta alperest a további jogsértéstől,

a d) pont alapján előterjesztett a jogsértő tartalmú kiadvány megsemmisítésére irányuló kérelmet elutasította, mert a kérdőív egy kérdéséhez kapcsolódó jogsértő tartalom nem indokolja a teljes kérdőív megsemmisítését,

a c) pont értelmében elégtétel adásaként kötelezte alperest a jogsértés miatt a sajnálkozását, bocsánat kérését kifejező nyilatkozat kiadására, és e nyilatkozatnak, valamint az ítélet jogsértést megállapító rendelkezésének az MTI Országos Sajtószolgálat útján történő nyilvánosságra hozatalára, ami megfelelő elégtételt nyújt felperesnek.

Mellőzte a felperes azon kérelme teljesítését, hogy a nyilvános bocsánatkéréssel megtoldva a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítása tényét és a rendelkezést minden háztartásba eljuttatva közölje alperes.

A bíróság az elégtétel adás formáját illetően nincs kötve a konkrét kereseti kérelemhez, annak formáját a jogsértéssel arányosan és általa megfelelőnek tartott módon határozta meg, itt is szem előtt tartotta a szükségesség és arányosság elvét.

A bíróság a Ptk. 2:52. § alapján kötelezte alperest az eredeti kereseti kérelem szerinti 2 millió forint sérelemdíj megfizetésére, ezt meghaladóan – a felemelt 8.000.000.- forint sérelemdíj igényt- mint eltúlzottat elutasította.

A sérelemdíj a személyhez fűződő jogok megsértésének vagyoni elégtétellel való közvetett kompenzációja, és egyben magánjogi büntetése.

A sérelemdíjjal szembeni követelmény, hogy az alanyi jog védelmet nyerjen egyúttal a jogsértőket visszatartsa a sérelmet okozó magatartástól (Fővárosi Ítéletábrla Polgári Kollégiumának 1/2013. (VI.17.) sz. kollégiumi véleménye 7. pont)

A bíróság a sérelemdíj összegének megállapításánál értékelt a jogsértés súlyát, a felróhatóság

mértékét, a jogsértés felperesre gyakorolt hatását. A sérelemdíj összege megállapításánál figyelemmel volt arra, hogy a jogsértés nem a megváltoztatott kereset szerint volt megállapítható, figyelemmel volt a jogsértés súlyára, arra, hogy a jogsértő tartalom egy fontos, a társadalom egészét érintő közéleti vita kapcsán jelent meg, és a jogsértő közlemény széles társadalmi nyilvánosságot kapott, mert arról csaknem 8 millió ember tudomást szerezhetett.

A bíróság figyelemmel volt arra is, hogy felperes mint közéleti szereplő az őt ért negatív tartalmú közlések megválaszolására, cáfolatára széles lehetőséggel bír, ezáltal sérelme részben orvosolható. Az eset összes körülményeire tekintettel a sérelmet nagyobb mértékű, milliós nagyságrendű sérelemdíjban látta reparálhatónak.

A bíróság mindezek alapján a keresetnek részben helyt adva megállapította a jogsértést, alperest eltiltotta a további jogsértéstől, kötelezte megfelelő elégtétel adására, valamint sérelemdíj megfizetésére.

A felek által csatolt nyelvész szakvéleményeket, és a felperes által csatolt közvélemény kutatást a bíróság nem vette figyelembe, mert a bíróság kompetenciája volt annak megítélése, hogy a sérelmezett közlést hogyan kell értelmezni, az az átlag olvasó számára mit közöl, a valóságot hamis színben tünteti-e fel, vagy sem; a felperes kérésére készült közvélemény kutatás eredménye pedig a perben relevanciával nem bír.

Alperes a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján köteles a felperes perköltsége megfizetésére, amelynek összegét a bíróság a pertárgy értékre tekintettel a 32/2003. IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja alapján állapította meg. A feljegyzett, le nem rótt eljárási illetéket alperes illetékmentessége folytán a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. § értelmében az állam viseli.

Utal a bíróság arra, hogy az ideiglenes intézkedés az ítélet jogerőre emelkedésével a hatályát veszti. (Pp.156.§ (8) bekezdés)

Az ítélet elleni fellebbezési lehetőséget a Pp. 233§ (1) bekezdés biztosítja.

Budapest, 2018. február 28.

dr. Kelemenné dr. Fenyves Enikő s.k.
bíró